

MILÁ• TATÁ•NKU A MILÁ• MAMINKO

ĀĀEtrtek, 01 leden 2009

Dalšćím poĀinkem do našćí soutĀĀe o pĀvabnou knĀĀku Jany Abelson TrĀĀilovĀ "ManuĀl pro zaĀĀnĀjĀcĀ maminky", je pĀĀmo dopis od jednoho miminka. Je datovĀn pĀmed tĀmito vĀnoce, takĀe kdyĀ malĀ holĀĀka v nĀm pĀe o prvĀnĀ svĀtcĀch vĀnoĀnĀch, nemyslĀ tĀm ty prĀvĀ minulĀ, ale ješćtĀ ty pĀmedtĀm. Ale teĀ se uĀ za pĀĀpadnĀ napišće, jak se vĀm dopis lĀbĀ...

MilĀ tatĀnku a maminko, tady jsem jĀ, vĀšć nejvĀtšć a nejčennĀjšć a nejkrĀsnĀjšć vĀnoĀnĀ dĀrek - vašće GĀbinka. ProĀĀila jsem s tebou a s maminkou jedny moc krĀsnĀ a milĀ vĀnoce, sice jsem byla ješćtĀ hodnĀ maliĀkatĀ a proto jsem byla schovanĀ v bĀšćku u maminky, kde jsem mĀla tu nejvĀtšć ochranu, lĀsku a pĀĀ, teplo a mĀkkouĀko, i kdyĀ jste o mnĀ ješćtĀ nevĀdĀli. A ty vĀnoce se vĀm vĀdu se mi zalĀbily tak, Āe jsem si je co nejdĀĀvĀ chtĀla zopakovat, chtĀla jsem znovu vidĀt, tentokrĀt na vlastnĀ rozsvĀcenĀ stromĀek, šćastnĀ oĀi maminky, kdyĀ vidĀla, jakou mĀjĀ z jejĀch dĀrkĀ vĀšćichni okolo radost, chtĀla jsem slyšćet tu pĀĀjemnou a u srdĀĀka hĀejivou melodii koled, znovu bĀt s vĀmi na pĀĀnĀ a vnĀmat mam pohodu a cĀtĀt tvoje doteky, kdyĀ jste sedĀli v kostele na studenĀ, tvrdĀ lavici a drĀeli se za ruce a oba dva jste mysleli na budoucnost, na lĀsku a na to, jak je krĀsnĀ, Āe mĀĀete bĀt spolu a Āe nĀkde v dušći i na to, jakĀ by to byl kdybych pĀšćla jĀ. A jĀ jsem se snaĀila ĀĀĀm VĀm to, Āe uĀ jsem tady, ale byla jsem ješćtĀ tak mĀ slabouĀkĀ, Āe mĀ nebylo slyšćet. Jen jsem tušćila, Āe ve Vašćich srdĀch jsem uĀ dĀvno a mĀm tam svĀ mĀstĀko. Potom pĀšćla chvĀle, kdy jste uĀ vĀdĀli, Āe jsem tady a Āe za chvĀli nĀs uĀ bude o jednoho v V bĀšćku u maminky bylo moc dobĀme. Tak dobĀme, Āe bych tam nejradĀji zĀstala napoĀd. To krĀsnĀ houpĀ, kdyĀ maminka nĀkam šćla a pohybovala se, teplouĀko, plavala jsem si ve v teplĀ vodĀ a bylo to pĀĀjemnĀ. NemĀ jsem vĀbec hlad a nemusela jsem se o nic starat. A jak bylo nĀdhernĀ, kdyĀ maminka pĀes bĀšćko hladila, povĀdala si se mnou, poušćla mi tu krĀsnou pĀsĀku vĀdy veĀer, kdyĀ šćla spĀt a jĀ jsem nechtĀla usnout, kdyĀ jsem mĀla vĀšćechno to krĀsnĀ nadosah, jĀ jsem si ješćtĀ chtĀla povĀdat a hladit, vyspanĀ jsem pĀe byla dost, kdyĀ maminka houpala. A tak jsem zaĀala kopat a natahovat ruĀky a noĀky, kam ašć to šćlo, a dĀla jsem kotrmelce a otĀela jsem se, cucala si ty legraĀnĀ vĀci na ruĀĀkĀch, prĀ se tomu ĀĀkĀ prstĀky, pĀla jsem plodovou vodu a tĀšćla se, ašć si maminka dĀ nĀco dobrĀho k snĀdĀku a jĀ si pochutnĀm s nĀ. A kdyĀ potom pĀĀjel z prĀtatĀnek a zaĀal si se mnou povĀdat, broukat a bruĀet jako medvĀd, zaĀal hladit bĀšćko svou velikou rukou, bylo to jĀ neĀ od maminky a jak moc jsem se na to tĀšćila. Jak bylo od nĀho pozornĀ, kdyĀ dal ucho na bĀšćko a poslouchal, jak mi prĀ bije srdĀĀko. A jĀ jsem ho do toho ucha vĀdycky šćouchala a kopala a taky jsem ho chtĀla pohladit. NejhezĀĀ bylo poslouchat vašće hlasy, jak jste mi povĀdali o tom, jak moc se mne mĀ tĀšćĀte a jakĀ to bude krĀsnĀ, ašć budu s vĀmi na svĀte a jakĀ mĀm krĀsnĀ koĀĀrek, postĀlku s nebesy a co vĀšćechno na mĀ vĀivo ĀekĀ. ZaĀala jsem se tĀšćit na to, ašć pĀĀdu z bĀšćka ven a uvidĀm to vĀšćechno na vlastnĀ oĀi. Ale jsem si, Āe by bylo moc krĀsnĀ narodit se na vĀnoce, bĀt jednĀm z dĀreĀkĀ pod rozsvĀcenĀm stromĀkem, abyste mĀli oba dva takovou velikou radost, abych mohla bĀt tĀm VašćĀm nejkrĀsnĀjšćĀm dĀrkem. Ale v bĀšćku z bĀt tĀšćno, uĀ jsem se nemohla tak moc protĀhnout, kotrmelce nešćly vĀbec a jĀ jsem zĀstala viset hlavou dolĀ a ĀĀdnĀ divoĀenĀ uĀ nešćlo. I kdyĀ jste mĀ oba dva stĀle tak hezky hladili, povĀdali si se mnou a ujišćoval mĀ, jak mĀ mĀte rĀdi a jak krĀsnĀ rostu, tak jsem si ĀĀkala, Āe uĀ asi jsou ty vĀnoce a jĀ musĀm ven, protoĀe mĀ j domeĀek neroste se mnou a uĀ v nĀm mĀm stĀle mĀnĀ mĀsta. No a tak jsem si jednu ĀĀekla, Āe se pĀĀdu podĀvat za maminkou a tatĀnkem. RĀno si maminka šćla zaplavat, celĀ den se smĀla a ĀĀkala, jak je jĀ krĀsnĀ, jak je to fajn a zvĀdavost mi nedala a chtĀla jsem taky poznat, jakĀ je to bĀt nĀkomu krĀsnĀ a fajn. Ale neĀ jsem pĀĀšćla na to, kudy a jak se jde ven, na svĀt, tak byla pĀĀnoc. TakĀe kdyĀ mi to tak dlouho trvalo, neĀ jsem pochopila, co a jak, tĀ jsem musela potom svĀ zdrĀĀnĀ dohnat. ĀĀdnĀ zdrĀĀovĀnĀ, hup hup a rychle ven, kdyĀ uĀ se mĀ tam nemohli doĀka JešćtĀ si pamatuji na to, jak maminka tatĀnka popohĀnĀla, kdyĀ ho poslali zaparkovat auto ven z areĀlu nemocnice, aby nemusel platit parkovnĀ, a potom uĀ to vĀšćechno bylo tak rychlĀ, Āe jsem na nĀ jakĀ pĀĀemĀšćlenĀ nemĀla ani Āas, ani myšćlenky. Bylo to sice hodnĀ nĀroĀnĀ, najednou jsem byla venku, byla zima a vĀšćechno to znĀmĀ mĀkouĀkĀ a teplĀ bydlenĀko bylo pryĀ. Ale potom mĀ poloĀĀili mamince na bĀšćko a jĀ jsem zase slyšćela tep jejĀho srdce, cĀtila jejĀ teplo a jejĀ vĀni, byla to moje maminka a hladila mĀ a poĀd jen opakovala, jak je šćastnĀ, a jak jsem krĀsnĀ, jak jsem jejĀ zlatĀĀko a jejĀ HemĀĀĀleĀka. ĀĀkala mi HemĀĀĀĀku, sleĀno HemĀĀĀivĀ, to bylo to sprĀvnĀ oslovenĀ, co jsem si pamatovala z bĀšćka, takĀe jsem tu byla sprĀvnĀ, maminka mĀ objĀmala a tatĀnek objĀmal nĀs dvĀ dohromady a jĀ jsem si je oba dva poĀĀdnĀ prohlĀĀela svĀma oĀima, koneĀnĀ jsem pĀĀšćla na to, na co je mĀm, a oni se oba radovali, jakĀ mĀm tmavĀ oĀi a kolik mĀm vlĀskĀ a jak jsem krĀsnĀ. A bylo moc pĀĀknĀ, jak tatĀnek poĀd opakoval: holky moje, tak vĀs tady koneĀnĀ mĀm obĀ. Taky ješćtĀ ĀĀkali, Āe jsem se narodila ve tĀmĀ hodiny nula osm minut, Āe mĀm tĀmĀ kila osmdesĀt, tĀm centimetrĀ a Āe jsem to nejvĀšćĀjšćĀ miminko, co se tu narodilo. No a myslĀm si, Āe je ŀplnĀ jedno, jestli byly nebo nebyly ty vĀnoce, radost jsem VĀm udĀlala i tak. TeĀ mĀm tĀmĀ a pĀĀ mĀsice, umĀm se smĀt i nahlas, obĀas se mi povede pĀĀtoĀit ze zad na bĀšćko, umĀm se našćponovat tak, Āe mi maminka tu plĀnku nemĀĀe nasadit, my si s maminkou rĀdy takhle hraeme, umĀm krĀsnĀ drĀĀet, abych tatĀnkovi ukĀzala, jak je snadnĀ mi tu plĀnku zapnout a jak jsem hodnĀ, šćastnĀ rĀda si hraju se vĀšćemi krĀsnĀmi hraĀkami, kterĀ mĀm a jsem šćastnĀ, kdyĀ se mi povede ty hraĀky vzĀt do ruĀky a ochutnat v pusince, chutnĀjĀ ŀplnĀ, jinak neĀ prstĀky, a jĀ

nejšťastnější, protože maminka mi vždycky dá šistou plínku a pošťádně najíst, obejmeme mě, když mám strašnou radost, když má táánek zašne lechtat svými vousy. Takže aš uš jsem se narodila v srpnu ne v prosinci, stejně jsem tím vašim nejkrásnějším vánočním dárkem já,

Gabriška. UPOZORNĚNÍ: Soutěž trvá do 11. 1. 2009. Prosím, své texty posílejte na adresu: redakce - zav kudlanka.cz díky, d@niela